

ikke kunnet se, at der var tilstrækkelig Grund til at udvide denne Ret saaledes, som det er sket i Lovforslaget og yderligere er foreslaaet af det ærede Mindretal. Den Gang, vi i Fjor forhandlede om Forslaget angaaende Pensioner til de civile Funktionærer ved Hæren, satte man den Bestemmelse ind, at Sygeplejersker skulde have den Forret, at deres Pension beregnes fra et Tidsrum, der laa 10 Aar forud for det, man fastsatte for alle andre Funktionærer. Man gik den Gang ud fra, at Stillingen som Sygeplejerske var særlig opslidende. Det kan godt være, at den er det, og det var vel netop Opfattelsen af, at Sygeplejerskernes Virksomhed i det hele er fortjenstfuld, der har blødgjort Udvalget saaledes, at man gik med til den omtalte Bestemmelse.

Men man var i Udvalget betænkelig, hvad der ogsaa blev udtalt af den ærede Ordfører i Fjor, det ærede Medlem for Skern (Ovesen), fordi Følgen let kunde blive, at man gik adskillige Skridt videre. Nu har det vist sig, at vor Frygt var begrundet. Da den højtærede Justitsminister forelagde det foreliggende Lovforslag, havde han medtaget det kvindelige Opsynspersonale ved Statens Sindssygeanstalter. Det var et Skridt videre, og det foranledigede atter, at Udvalget fandt sig foranlediget til at foreslaa, at det kvindelige Personale ved Strafanstalterne ogsaa toges med. I Virkeligheden vil det jo sige, at dersom det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet, vedtages, ere vi næsten bundne til at bevilge alt kvindeligt Personale, der overhovedet faar Pension, den samme Forret, og vi se, at vi kunne ikke en Gang vente at blive staaende derved, det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) afgav et godt Bevis derfor. Han sagde, at det er særlig opslidende at være Opsynsmand ved vore Straf- og Sindssygeanstalter, og de blive ansatte i en sen Alder, hvorfor vi maa give dem den samme Forret, som det kvindelige Personale nyder. Jeg er aldeles overbevist om, at fra andre Etater vil man sige: Vi have ogsaa et særligt opslidende Arbejde, og vi maa have den samme Ret, vore Landpostbude ville meget godt kunne sige: Vi slide os op i den Tjeneste, vi have, vi maa ogsaa have Pensionsret fra et tidligere Tidspunkt. Og saa vil man let kunne glide videre paa Banen uden at kunne standse.

Det er derfor, at Flertallet, som jeg har den Ære at tilhøre, mener, at vi bør

blive staaende ved det Skridt, vi toge i Fjor. Det var ganske vist et Skridt for meget, men det er jo bedre at standse i Tide end at blive ved at tage det ene Skridt for meget efter det andet. Jeg ser ikke, hvor vi kunne standse, naar det ikke sker nu, thi det lader sig ikke gøre saadan i Almindelighed at skelne mellem, hvilke Stillinger og hvilket Arbejde der er mest opslidende. Der er Forskel, det indrømmer jeg, men skal man tage Hensyn til denne Forskel, skal det være efter en meget indgaaende Undersøgelse, og saa skal man indskrænke sig til at medtage de virkelig meget opslidende Stillinger.

Jeg tillader mig at anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslag under Nr. 3. Jeg tror, man derved bedst begrænser Opgaven og indretter sig saaledes, at man kan standse paa den Glidbane, vi i Fjor vare komne ind paa. Jeg mener dog ikke, vi bør tage Skridtet fuldtud, hvad jeg for Resten mest kunde have Lyst til, ved overhovedet at slette Sygeplejerskernes Forret. I øvrigt kan jeg slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser.

Sigvald Olsen: Med et Par Ord skal jeg anbefale den Ændring under Nr. 3, som mine Partifæller og jeg have været med til at stille. Idet jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem, der nu satte sig, skal jeg bemærke, at vi, der i Almindelighed ere stemte for at tilvejebringe saa gode Løn- og Pensionsvilkkaar som muligt, mene, at man ikke bør være inkonsekvent ved at give saadanne Bestemmelser, og det vil man blive ved det, der her foreligger. Ved at gaa med dertil vilde man anerkende, at det mandlige Opsyns Arbejde ikke var saa meget værd som det kvindelige Opsyns, at det mandlige Opsyn ikke var udsat for de samme Strabadser og det samme nerveopslidende Arbejde, som udføres af Kvinderne. Jeg kan ikke se rettere, end at man vilde gøre Uret mod en hel Del af de Statsfunktionærer, man nu har vedtaget Pensionslove for, og hvis Arbejde kan være lige saa opslidende som de opsynshavendes ved en Strafanstalt. Det er vistnok saaledes, at mangt et Arbejde ude i Livet i nok saa høj Grad lægger Beslag paa Kræfterne som dette Opsyns Arbejde. Jeg anbefaler derfor at vedtage Forslaget med den af Flertallet foreslaaede Ændring. I øvrigt anbefaler jeg de af Ministeren og af Udvalget foreslaaede Ændringer,